

Ministerialtidende

Vejledning om ændring af vejledning om hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. (Vejledning nr. 6 til serviceloven)

I vejledning nr. 7 af 15. februar 2011 om hjælpemidler, biler, boligindretning m.v., som ændret ved vejledning nr. 5 af 18. januar 2012, foretages følgende ændring:

1.

1. Efter punkt 32 indsættes:

»Indgåelse af en ny leverandøraftale, eventuel ændring i typen af hjælpemiddel og betydningen af reglerne om frit valg på hjælpemiddelområdet

32 a. Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 112, stk. 1, yde støtte til hjælpemidler til borgere med varigt nedsat funktionsevne, hvis hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af funktionsnedsættelsen eller i væsentlig grad lette den daglige tilværelse i hjemmet, eller hvis hjælpemidlet er nødvendigt for, at borgeren kan udøve et erhverv.

Hjælpen ydes til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven. Det er kommunen, der i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret og individuel vurdering af, hvilket hjælpemiddel der er bedst egnet og billigst ud fra borgerens samlede hjælpebehov som følge af funktionsnedsættelsen. Kommunens vurdering er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, som skal begrundes, og som kan påklages af borgeren til det sociale nævn efter de gældende regler herom.

Ved kommunens vurdering af, hvilket hjælpemiddel der er bedst egnet og billigst, kan der bl.a. indgå oplysninger om borgerens behov og helbredsmæssige tilstand. Desuden indgår oplysninger om hjælpemidlets kvalitet, driftssikkerhed, betjeningsmulighed, driftsudgifter, holdbarhed, krav til service, garanti, service- og reparationsmuligheder.

Reglen om, at der ydes hjælp til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel i forhold til den enkelte

borger, gælder også i de tilfælde, hvor kommunen har indgået en leverandøraftale efter servicelovens § 112, stk. 2. Hvis det hjælpemiddel, der er omfattet af leverandøraftalen, ikke anses som bedst egnet og billigst i en konkret situation, skal kommunen yde hjælp til et andet produkt, som opfylder denne betingelse i forhold til borgeren.

Hvis en kommune indgår en ny leverandøraftale, så der kommer hjælpemidler med nye eller ændrede funktioner, skal kommunen i forhold til alle de borgere, der som en konsekvens af den nye leverandøraftale frem over vil modtage en anden type hjælpemiddel, foretage en konkret og individuel vurdering af, om det nye hjælpemiddel er det bedst egnede og billigste i forhold til borgerens behov. Kommunen skal i forhold til hver enkelt borger træffe en afgørelse herom, som kan påklages til Det Sociale Nævn. I disse tilfælde vil det således ikke være tilstrækkeligt, at kommunen blot meddeler de berørte borgere, at de frem over vil få en anden type hjælpemiddel.

Hvis en kommune indgår en ny leverandøraftale, som blot betyder leverandørskift, men ingen ændringer i typen af hjælpemiddel, det vil sige uændret funktion, skal de berørte borgere have besked herom, men der skal ikke træffes en ny afgørelse.

Ved kommunens afgørelse om bevilling af en anden type hjælpemiddel eller besked om leverandørskift bør kommunen vejlede om reglerne om frit valg på hjælpemiddelområdet, jf. servicelovens § 112, stk. 3-4, således at borgeren får kendskab til muligheden for at vælge en anden leverandør eller et andet hjælpemiddel end det, som kommunen har truffet afgørelse om. Det bemærkes herved, at frit-valgs-reglerne ikke ændrer på kommunens pligt til at yde støtte til det bedst egnede og billigste hjælpemiddel uden egenbetaling for borgeren.«

2.

Vejledningen har virkning fra den 1. januar 2013.

Social- og Integrationsministeriet

KAREN HÆKKERUP

/ Hanne Stig Andersen